

get til sig selv, men det er en Forening af naturhistorisk interesserede Folk, væsentlig Naturforskere, som for i deres Land at udbrede Kundskab til Resultatet af deres Videnskab slaa sig sammen og stifte en Forening.

Det er ikke store Penge, de yde, kan man sige. Jeg vil indsyde den Bemærkning, at jeg er ikke sikker paa, om vi ikke med Hensyn til Lønforhøjelser maa ske paa visse Omraader ere komne lovlige vidt i nogle Aar, men der er visse Lønforhøjelser, vi endnu ikke ere komne til. Det gælder Lønningerne under Universitetet, og det gælder paa dette Omraade. Der sidder i vort zoologiske Museum Folk med ansete videnskabelige Navne, Folk, som paa forskellig Maade gøre vort Land Ære, som have forestaaet de Havundersøgelser, der ske rundt om i vore Farvande og langt længere ude, ved Grønland og andre Steder, Folk i en forholdsvis fremrykket Alder og Familiefædre. Jeg tænker ikke, den høje Rigsdag ved, hvad de Folk have i Indtægt. Jeg skal da oplyse, at der sidder Folk af denne Art i Fyrreerne og med Familie, som have en Gage af det imponerende Beløb 1,400 Kr. Og det er for en stor Del saadanne Folk, som opretholde Foreningen, saa man har ikke Lov til at trække paa Skulderen ad deres Bidrag og sige, at det er ikke nok, naar de yde 6 Kr. af rent ideelle Grunde til et Foretagende, som ikke har nogen økonomisk Interesse for dem selv.

Denne Forening opretholder et videnskabeligt Tidsskrift. Troligt nok ville mange sige, at det er der ikke mange, der læse, og den, der siger det, har Ret. Der er ikke mange, der læse det, for det er videnskabeligt, og naar der f. Eks. staar en Afhandling om Aanderørene hos Græshopperne, har den ikke mange Læsere i Danmark. Men det har Læsere rundt om i Verden. Og det er ikke for Honorarets Skyld, de skrive i dette Tidsskrift, for de Folk kunne faa deres Arbejder optagne rundt om i fremmede Tidsskrifter, men de sætte en Ære i at opretholde et dansk naturvidenskabeligt Tidsskrift, for at et saadant ikke skal savnes i Verdenskoncerten mellem Nationerne. Det er derfor, de lade deres Arbejder trykke der paa Dansk eller undertiden med Benyttelse af et fremmed Sprog ved Siden af. Det er en af Foreningens Opgaver, og at Foreningen trænger til Støtte, er en Følge af, at vi kun ere en lille Nation. Hvis vi vare et halvt eller helt Hundrede Millioner, var der mange flere end 150, der kunde yde Bi-

drag, og saa behøvedes der ikke Statsbidrag. Men til den Slags Ting behøves der Statsbidrag, fordi vi ere smaa, og det er et Omraade, hvor det er rimeligt at give Statsbidrag.

For Resten, hvis vi ville regne smaat, kommer det Statsbidrag igen paa en eller anden Maade. Jeg skal bl. a. gøre opmærksom paa, at et saadant Tidsskrift udgaar ikke i noget stort Antal Eksemplarer, jeg tror 3—4,00, men det sendes ud til andre videnskabelige Anstalter i Europa, Amerika og rundt om i Verden, og til Gengæld modtager man disses Tidsskrifter og Arbejder. De Arbejder, som saaledes komme til Bytte, repræsentere en betydelig Kapital, og de komme det offentlige til gode derved, at alle saadanne Arbejder, som vore offentlige Biblioteker ikke faa ad anden Vej, blive tildelte Bibliotekerne fra Foreningerne. Selv om altsaa Staten vil bruge den lille Tabel, er det højst sandsynligt, at det lille Beløb, som gives til et saadant Tidsskrift, kommer igen ikke blot ved Udveksling af videnskabelige Arbejder og Ideer, men ved Udveksling af Bøger fra Udlandet. Til Tidsskriftet fik Foreningen et Tilskud af 1,500 Kr., og for disse 1,500 Kr. foruden dens eget Medlemskontingent afholder den tillige offentlige Foredrag. I sin Tid blev der til disse betalt en ringe Entré, men i de senere Aar have de været gratis, og de ere overordentlig stærkt besøgte. De holdes i store Auditorier, i Botanisk Have og andre Steder, og det er almindeligt, at ikke alle de Folk, som ville høre disse Foredrag, kunne komme ind. Disse Foredrag bliver denne Forening nødt til at indstille. Det er fuldstændig sikkert. Det har dens Generalforsamling besluttet. Den er nødt til det, for den kan ikke som Staten leve paa Kredit. De maa stryges straks, for sit videnskabelige Tidsskrift kan og vil Foreningen ikke standse, og det kan man ikke fortænke den i. Den første Virkning bliver altsaa, at man sletter disse naturhistoriske Foredrag, som Foreningen har haft Fornøjelse af og gjort Nytte med, og som den har villet udvide til andre Steder end København, til Aarhus og andre store Byer. Denne Virksomhed stryges fuldstændigt, og rimeligvis maa senere Udgivelsen af det danske naturvidenskabelige Tidsskrift standses.

Det andet Tilskud faar Foreningen til Udgivelse af en populær-videnskabelig dansk Fauna. Vi have her i Landet ikke saa lidt Interesse for vor Plante- og Dyreverden, men der har hidtil — og det er